

YOL HİKAYESİ

Sevdam Sırrımdır

Mustafa Kabakcı

Yıl 1967, Doktor Erdoğan Yozgatlıoğlu tatil için geldiği Türkiye'den Almanya'ya geri dönmekte. Gümrük muhafazaya girişte; yol kenarında Suriye işi ceket, şapkası, tahta bavulu ile kendisine el kaldıran uzunca boylu biri dikkatini çeker, durur. Volkswagen marka, sarı renkteki arabasının camını açar:

— Buyurun bir şey mi soracaksınız?

— Selamün aleyküm, Emmi nereye gidiyon?

— Almanya'ya!

— Beni de alın mı?

Masum bir yüz, yalvaran bir ses, yolun uzunluğu, yalnızlık onu almaya razı eder.

— Her şeyin hazır mı? Yüz aydınlanır ve telaşlanır.

— Evet emmi, her şey tamam!

İner bavulu bagaja yerleştirir. Yeni yolcu ön koltuğa oturur. Gümrük kontrolden sonra yola çıkılır. Sohbet başlar.

— Adın ne?

— Ali, emmi.

— Nerelisin?

— Gonya, Çumra'dan. Bizim oraları bilin mi?

Sohbet devam eder, Ali; saf, temiz, garip bir Anadolu delikanlısıdır. Belgrat Ovasının; düzlüğü, uçsuz bucaksızlığı dikkatini çeker. Oraya uzunca bakar, başını sallar.

— Doktor Bey!

— Buyur Ali!

— Ne ekin olur amma!

— Ali!

— Buyur Doktor Bey!

— Hani seni arabaya aldığım yer var ya! Oradan buraya kadar bizimmiş bilir misin?

— Ne olmuş ya doktor bey?

— Bizim padişahın oğlu, buranın kralının kızına sevdalanmış. Kral oradan buraya kadar verirseniz, kızı veririm demiş!

— Kızı almış mı doktor bey?

— Almış!

Sevinçle dizine vurur Ali:

— HELAL OLSUN!

Başka yolu yok muymuş? Bir kız için bu kadar yer verilmemiş. Ali için

sevdaya cevap tek; HELAL OLSUN!

Dede doksanlı yaşlarda, torun kırka merdiven dayamış.

Dursun Ali Bey ilk torun olmanın avantajıyla küçüklüğünden beri dedesinin sır ortağı. İlkokul, ortaokul, lise, üniversite ve üniversite de öğretim görevliliği bu ilişkiyi hiç değiştirmemiş.

Mevsim yaz. Dursun Ali yaz tatili için köyde. Camiden çıkan dede torun kol kola evlerinin önüne kadar gelirler. Ahmet Ağa torununun yardımıyla kapı önündeki kütüğe oturdu. Dursun Ali Bey de yanına ilişti.

Ayağında yaz sıcağına rağmen mest lastik, başında örgü bere, gözlerinde şişe tabanına benzer gözlükleri bembeyaz sakalıyla ihtiyar; iki elini bastonunun üstünde birleştirip çenesine dayadı.

— De bakalım Dursun'um şehir de ne var, ne yok?

— Ne olsun be dede; herkes işinde gücünde, gece gündüz koşturuyoruz! Dede geçen gün aklıma düştü. Hani senin gençliğinde kaçırдың kız vardı. Ne oldu o?

Dede gençliğinde bir kıza sevdalanmış. Bütün ısrarlı istemelere rağmen evlenmelerine izin çıkmayınca da, sevdalısını kaçırmıştı. Kızın ailesinin şikâyeti üzerine kaçaklar jandarmaca yakalanmış, delikanlı cezaevine girmiş, genç kız ise arzusu hilafına bir başkası ile evlendirilmişti. Ahmet Ağa cezaevinden sonra köyü terk edip gurbete gitti. Bu sevdanın dedikodusu sevdiğini yaralar diye de kimselerle konuşmadı. Bu ateşi zaman zaman torunu Dursun Ali ile karıştırırdı. Uzun süre konuşmadı. Soru havada dolandı durdu! Bir müddet sonra gözlüğünü çıkarıp elinin tersiyle gözlerini sildi. Sakalında iki damla yaş vardı.

— İki ay önce rahmetli oldu.

— Allah rahmet eylesin dedem kusura bakma, Birden aklıma geldi de.

— Bilin mi Dursun'um eskiden bi türkü vardı. Her hal Karacaoğlan'dan; "Başımda altın tacım,

Hem susuzum hem açım.

Yârimi bana verin

Gerisi anam, bacım!"

— Kadın kısmıyanan işim olmadı.

Amma, ne biliyim gönül işte, düştü mü, düşüyor! Bu kadar yıl geçti onunla hiç görüşmedim. HAVVA ANAMIZDAN BU YANA GELEN BÜTÜN KADINLARIN KEMİKLERİNİ UN ETSELER KARIŞTIRSAZLAR! İNAN BUNA ONUN KEMİKLERİNİ İÇİNDEN SEÇER ÇIKARIRIM.

Tekrar sustu. Bir daha da konuşmadı. Karşı evdeki plastik pencereden dışarı taşan bir şarkı duyuluyordu. Tarkan söylüyordu.

"Seni gidi fındık kıran, Yılanı deliğinden çıkarın Kaderim, püsküllü belam, Yakalarsam muck muck!"

İyi ki, dedenin kulakları duymuyordu. Duysa da zaten anlamazdı. O sevmiş saklamış, susmuştu. Onun türküleri başka şeyler söylüyordu:

"Ham meyveydım kopardılar dalımdan Beni de ayırdılar nazlı yârimden. Eğer yerim tutmaz ise salımdan O sebepten açık gider gözlerim!"

Ölmeye diyeceği yoktu. Amma o salından tutmazsa, gözlerini yummayacak kadar yığitti. Sevmek; sır etmek, vefalı ve yiğit olmakta çünkü.

O böyle inandı, böyle yaşadı.

Selam ölümsüzlere...

